

målene. Derfor vil jeg spørge, om fru Charlotte Dyremose så har nogle andre planer.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Ja, jeg er meget enig med hr. Bjarne Laustsen i, at det er nemt at se, at de, der har certifikat, i hvert fald ikke er bad guys. Med hensyn til de andre må vi så forsøge at finde nogle metoder, hvor vi får prioriteret, hvordan vi får undersøgt det her, og hvordan vi så får dem kategoriseret som de gode eller de dårlige.

Kl. 17.05

Det er bl.a. noget af det arbejde, vi nu går i gang med sammen med beskæftigelsesministeren at få tilrettelagt en proces, hvor vi finder ud af, hvem der er good guys og hvem der er bad guys. Men det er klart, at det at have et certifikat, og det er vi meget enige om, selvfølgelig er en nem måde for virksomheden at vise, at de har orden i sagerne. Det tror jeg også bliver mere og mere tiltrækkende i fremtiden, særlig når vi når over den fase, vi er i nu, og når til den fase, hvor der bliver mangel på arbejdskraft. Så vil det være attraktivt at være en sådan virksomhed.

Med hensyn til, om APV er en belastning eller ikke en belastning, er det mit indtryk, at det er meget forskelligt fra virksomhed til virksomhed. Nogle bruger den konstruktivt, fordi de alligevel har en proces, hvor man ville have brugt noget tilsvarende, eller man har fået en god idé via den. Andre synes, den er underlig og besværlig og ligger for langt fra det, man normalt selv gør.

Det, jeg mener er mest hensigtsmæssigt, er, at man på den enkelte virksomhed har en måde at arbejde med arbejdsmiljøet på, som passer bedst til den virksomhed, og ikke efter nogle stramme strukturer, der siger præcis, hvordan man skal gøre det. Det skal være noget, der passer til den enkelte virksomhed, noget, man er enig om arbejdsgiver og arbejdstager imellem.

Så spørger fru Lene Garsdal, om det nødvendigvis er en straf at være omfattet af BST. Nej, for det er rigtigt, at der er rigtig mange, der har haft stor glæde af BST. For dem er det helt sikkert udmærket, og de vil formentlig fortsætte med det i fremtiden, også selv om de ikke er tvunget til det.

Men der er altså også nogle, som ikke har brugt det, som måske hellere vil bruge noget andet, måske hellere vil bruge noget privat, måske hellere vil ansætte nogle mennesker i deres egen

virksomhed, og som derfor betragter det at skulle være tilsluttet BST som en ekstra administrativ byrde, som noget, de gerne ville være fri for, som noget, de ikke får noget konstruktivt ud af. Der vil jeg gerne være med til at åbne op for, at vi også på det område får nogle retningslinjer, som gør, at den enkelte virksomhed har en form, som de føler er rigtig for dem.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så starter vi en ny runde. Først fru Lene Garsdal med en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Ja, jeg skal gøre det kort denne her gang.

Jeg sagde tidligere, at vi jo har en arbejdsmiljølov, hvori der er nogle regler, og de, der overtræder reglerne, skal selvfølgelig straffes. Dernæst spurgte jeg fru Charlotte Dyremose: Hvorfor skal man så ikke straffe dem, der overtræder den regel at have en sikkerhedsorganisation f.eks. og indføre en administrativ bøde inden for det område?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge fru Charlotte Dyremose, om man skal fritages, hvis man synes, at der er noget, der er besværligt. Det er jo argumentationen, kan jeg forstå.

Skal man også fritages for at have en revisor, for at lave regnskab og betale skat, blot fordi man synes, det er besværligt? Det var den argumentation, man brugte for at blive fri for at lave APV, selv om det klart er dokumenteret, at det betyder noget for arbejdsmiljøet, hvis man laver APV.

Så vil jeg gerne spørge, om vi kan se flere angreb på BST, som Det Konservative Folkeparti støtter, også da vi ved, at i dag er 40 pct. af arbejdsmarkedet omfattet af BST. Skal der ske nogle ændringer med det? Kan vi regne med, at den BST-ordning, der er, også vil være der i fremtiden? Hvis det er tilfældet, så må Det Konservative Folkeparti jo være i den situation, at man kun tilgodeser de arbejdsgivere, der ikke vil være med, de uorganiserede, de, der lader hånt om arbejdsmiljøet og udelukkende går efter den laveste fællesnævner i stedet for at få et godt arbejdsmiljø.

Det må jeg tillade mig at konkludere på baggrund af det indlæg, jeg har hørt fru Charlotte Dyremose komme med her.